

POSTANOWIENIE

Dnia 11 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Robert Stefanicki

w sprawie z powództwa H. K.
przeciwko Prokuraturze Okręgowej w Gorzowie Wielkopolskim
o wynagrodzenie za pracę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 11 czerwca 2025 r.,
w związku ze skargą kasacyjną strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego
w Gorzowie Wielkopolskim
z dnia 19 grudnia 2024 r., sygn. akt VI Pa 115/24,

1. umarza postępowanie kasacyjne;

2. zasądza od pozwanej Prokuratury Okręgowej w Gorzowie Wielkopolskim na rzecz powoda H. K. 240 (dwieście czterdzieści) złotych, wraz z odsetkami, o których mowa w art. 98 § 1¹ Kodeksu postępowania cywilnego, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim wyrokiem z dnia 27 czerwca 2024 r. w punkcie pierwszym zasądził od pozwanej Prokuratury Okręgowej w Gorzowie Wielkopolskim na rzecz powoda H. K. kwotę 50.000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie: od kwoty 11.541,59 zł od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia zapłaty, od kwoty 12.984,94 zł od dnia 1 lutego 2023 r. do dnia zapłaty, od kwoty

12.984,94 zł od dnia 1 marca 2023 r. do dnia zapłaty, od kwoty 12.488,53 zł od dnia 1 lutego 2023 r. do dnia zapłaty; w punkcie drugim nadał wyrokowi w całości rygor natychmiastowej wykonalności, a w punkcie trzecim zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.600 zł kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim, rozpoznając apelację strony pozwanej, wyrokiem z dnia 19 grudnia 2024 r. w punkcie pierwszym zmienił zaskarżony wyrok w punkcie I tiret czwarty w ten sposób, że ustawowe odsetki za opóźnienie zasądził od 1 kwietnia 2023 r. do dnia zapłaty, a w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie od 1 lutego 2023 r. do 31 marca 2023 r. powództwo oddalił; w punkcie drugim oddalił apelację w pozostałej części; w pkt III. zasądził od pozwanej Prokuratury Okręgowej w Gorzowie Wielkopolskim na rzecz powoda H. K. kwotę 1.350 zł tytułem kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się punktu trzeciego wyroku do dnia zapłaty tytułem kosztów za postępowanie apelacyjne.

Prokuratura Okręgowa w Gorzowie Wielkopolskim reprezentowana przez Prokuratora Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim P.B. wniosła skargę kasacyjną od powyższego wyroku, zaskarżając orzeczenie Sądu Okręgowego w części, to jest w zakresie pkt II i III. Zaskarżonemu wyrokowi, zarzuciła naruszenie przepisów prawa materialnego: art. 5 k.c., art. 60 § 1 k.c. w zw. z art. 65 § 1 k.c. Podnosząc powyższe zarzuty, strona skarżąca wniosła o uchylenie wyroku w zaskarżonej części oraz oddalenie powództwa ewentualnie wniosła o uchylenie wyroku w zaskarżonej części, a także przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wielkopolskim z pozostawieniem temu sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powód wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualnie o oddalenie skargi kasacyjnej, a także o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego, wraz z kosztami zastępstwa procesowego, według norm przepisanych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wydania orzeczenia do dnia zapłaty.

Pismem procesowym z dnia 28 kwietnia 2025 r. (prezentata 29 kwietnia 2025 r.) Prokurator Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim P.B. - reprezentując

stronę pozwaną Prokuraturę Okręgową w Gorzowie Wielkopolskim - cofnęła wniesioną skargę kasacyjną z dnia 19 grudnia 2024 r., w sprawie sygn. akt VI Pa 115/24.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu kasacyjnym dopuszczalne jest cofnięcie skargi kasacyjnej jako czynności procesowej dyspozytywnej strony, która nie podlega kontroli Sądu Najwyższego i prowadzi do umorzenia postępowania kasacyjnego oraz orzeczenia o kosztach procesu jak przy cofnięciu pozwu (postanowienia Sądu Najwyższego z: 3 września 1998 r., I CKN 820/97, OSNC 1999, nr 2, poz. 40; 16 kwietnia 2008 r., I CZ 13/08, LEX nr 646318; 17 maja 2018 r., I UK 434/17, LEX nr 2488717; 18 września 2019 r., I PZ 11/19, LEX nr 3364109; 25 marca 2021 r., III USK 68/21, LEX nr 3153421; 29 października 2024 r., I USK 231/24, LEX nr 3786862; 16 kwietnia 2025 r., II USKP 22/25, LEX nr 3862361).

Skarga kasacyjna może w związku z tym zostać cofnięta w każdym czasie nawet przez samą stronę i nie wymaga zgody strony przeciwnej. Cofnięcie skargi kasacyjnej stanowi czynność procesową, która nie podlega weryfikacji sądowej (art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.; wyrok Sądu Najwyższego z 9 grudnia 2011 r., II PK 115/11, OSNP 2013, nr 9-10, poz. 103; postanowienia Sądu Najwyższego: z 29 października 2024 r., I USK 231/24, LEX nr 3786862; 9 kwietnia 2025 r., II USK 340/23 jeszcze nieopublikowane, a także: T. Zembrzusi (w:) P. Ryłski, A. Olaś (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Warszawa 2024, art. 398²¹ k.p.c.). Strona może cofnąć skargę za pośrednictwem pełnomocnika lub nawet samodzielnie, ponieważ zdolność postulacyjna strony w przypadku tej czynności procesowej nie jest ograniczona. Cofnięta skarga kasacyjna strony nie wywołuje żadnych skutków, wobec czego należy ją traktować jako niebyłą, a wywołane nią postępowanie kasacyjne podlega umorzeniu (A. Bieliński, 4. Możliwość wniesienia kilku skarg kasacyjnych w tożsamej sprawie (w:) Podstawy kasacyjne w procesie cywilnym, red. M. Rzewuski, Warszawa 2024; T. Ereciński [w:] J. Gudowski, K. Weitz, T. Ereciński, Kodeks

postępowania cywilnego. Komentarz. Tom III. Postępowanie rozpoznawcze, wyd. V, Warszawa 2016, art. 398²¹).

Zasadą jest, że stronę cofającą skargę kasacją należy uważać za przegrywającą sprawę w instancji w rozumieniu art. 98 § 1 k.p.c. Strona cofająca skargę zwraca drugiej stronie na jej żądanie koszty procesu, a więc koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (art. 203 § 2 zdanie drugie w związku z art. 391 § 2 zdanie pierwsze i art. 398²¹ k.p.c.; postanowienia Sądu Najwyższego z: 9 czerwca 2000 r., I PKN 97/00, OSNP 2002, nr 1, poz. 14; z 12 kwietnia 2012 r., II CZ 208/11, LEX nr 1214570; 23 marca 2020 r., I UK 77/19, LEX nr 3207910). W rozpoznawanej sprawie powód złożył w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o zwrot poniesionych kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu kasacyjnym.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy zobligowany był do umorzenia postępowania kasacyjnego, o czym postanowił jak w sentencji na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 2 k.p.c. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 203 § 2 zdanie drugie w związku z art. 391 § 2 zdanie pierwsze i art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. oraz § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 i § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2023 r., poz. 1935 z późn. zm.).

(J.K.)

[a.]